

Sevilen Kulun Alameti

Hikmet ehli zatlar buyuruyor ki:

Ehl-i sünnet âlimlerinin yolunda olan Müslümanlar genelde çok sıkıntı çekerler. Ancak çektikleri, Peygamberlerin ve âlimlerin çektiklerinin yanında çok azdır, deryada bir damla bile değildir. Peygamber efendimiz, hiçbir peygamberin kendisi kadar sıkıntı, eziyet, acı çekmediğini bildirmiştir. Allahü teâlânın en sevdiği kulu böyle sıkıntı çekince, bizlerin ufak bir rahatsızlıktan dolayı isyan etmemiz, şikâyetçi olmamız uygun olur mu? Üstelik üzüntü, sıkıntı, dert, elem, keder, Allah'ın sevdiği kullarının boynuna attığı kementtir. İnsan, hep başkalarıyla meşgul olup gaflete düşer. Allahü teâlâ, mümin kullarına dert ve bela vererek, bu gafletten uyandırır, onları başkalarına bırakmaz, sadece kendisiyle meşgul eder. Onlar da başka şeyle meşgul olmayıp dua eder, inler. Bu, Rabbimizin hoşuna gider. Cenab-ı Hak, meleklerle buyurur ki:

- Şu kötü kullarımı sevmiyorum. Onlar benim ismimi ağızlarına hiç almasınlar.

- Yâ Rabbi, peki biz bunlara ne yapalım ki, seni anmasınlar?

- Onlara çok para, çok sıhhat, çok neşe verin! Dünyaya dalıp, beni unutsunlar. Şu iyi kullarımı ise, çok seviyorum. Onlar beni hep ansınlar, hiç unutmasınlar.

- Yâ Rabbi, bunlara ne yapalım?

- Onlara dert, üzüntü, sıkıntı, hastalık verin! Böylece, her derde düştükçe dua ederler. Bu hâlleri hoşuma gider. Onları sever, günahlarını affederim. Onlar benim has kullarımdır.

Gerek Eshab-ı kiram, gerekse diğer âlim ve evliya zatlar, insanların Müslüman olmaları için neler çekmişler! Eğer o sıkıntı ve o gayretleri olmasaydı bugün bizler birer kâfir çocuğuyduk. Bu hak ödenir mi? Diyelim ki bir evde yangın var. İçindeki insanlar, (Allah rızası için bizi kurtaran yok mu) diye feryat ediyor. Onları gören insanlar, hiç aldırış etmeden yiyip içebilir mi, eğlenebilir mi? (Bu insanlar yanıyor, ama Müslüman mı, dinli mi, dinsiz mi?) diye düşünülemez. Vicdanı olan, elindeki bütün imkânıyla o ateşi söndürmeye, onları kurtarmaya çalışır. İşte İslâmiyet'in emri, hiçbir fark gözetmeden, Allah'ın kullarına yardım etmektir.

Bir gün bedevinin biri Peygamber efendimize, (Ben öyle, çok şeyden anlamam. Bana İslamiyet'i anlayacağım şekilde kısaca anlat, aklım ererse Müslüman olurum) deyince ona, **(İslamiyet'in esası, temeli, Allahü teâlânın bütün emirlerine hürmet etmek, beğenmek ve Onun bütün mahlûklarına acımak, şefkat göstermektir)** buyurdu.

Kaynak: Türkiye Gazetesi Bizim Sayfa 2 Nisan 2011 Tarihli Yazı